

۱۵

با مهم‌ترین نکات در برون‌سپاری موفق بخشی از امور کسب‌وکار خود آشنا شوید

برون‌سپاری در ۷ مرحله

تفاوت‌های ارثی در پاسخگویی بدن به داروها تاثیر دارد

داروهای باشخصیت!

۱۴

گفت‌وگو با یکی از احیاکنندگان عروسک‌های محلی و سنتی در کشور که حالا به فکر صادرات هم افتاده

«پی» به جای باربی

ژنگی

یکشنبه ۲۲ خرداد ۱۳۹۸ :: شماره ۵۳۹۸

۱۶

جامعه

سنوات پولی

جداز احساس مسؤولیت برای مشارکت در تامین امنیت کشور، دو دلیل مهمی که جوانان را هر طور شده راهی خدمت سربازی می‌کند، نخست گرفتن کارت پایان خدمت است و دوم محاسبه دوران سربازی در سنوات بازنشستگی. زیرا اولا نداشتن کارت پایان خدمت، برخی محرومیت‌های اجتماعی را برای افراد به همراه می‌آورد و ثانياً با محسوب شدن مدت زمان خدمت سربازی در سابقه بیمه‌ای، بازنشستگی فرد دو سال جلو می‌افتد. بر اساس «قانون اصلاح تبصره ماده ۱۴ قانون کار» نیز دوران سربازی فرد با حفظ شرایطی جزو سوابق بیمه‌ای او محسوب می‌شود. اما خود این شرایط در ماده ۹۵ قانون تامین اجتماعی مشخص شده و بر اساس این ماده قانونی، کسانی که قبل از ۳۰ فروردین ۱۳۸۳، سربازی خود را تمام کرده باشند، می‌توانند بدون پرداخت هیچ وجهی به عنوان حق بیمه، مدت زمان سربازی خود را به سوابق بیمه‌ای شان اضافه کنند، البته به این شرط که قبل از شروع دوران خدمت سربازی، حق بیمه پرداخت کرده باشند.

اما افرادی که دوران سربازی‌شان بعد از این تاریخ به پایان رسیده باشد، چه قبل از دوران خدمتشان حق بیمه پرداخت کرده باشند و چه این کار را نکرده باشند، لازم است مبلغی را به عنوان حق بیمه به سازمان بیمه تامین اجتماعی یا دیگر بیمه‌گذاران پرداخت کنند تا مدت زمان خدمت سربازی‌شان جزو سنوات بازنشستگی آنها محسوب شود.

حال با مراجعه مجدد به قانون

اصلاح تبصره ماده ۱۴ قانون کار، مشخص می‌شود که میزان این حق بیمه، معادل ۳۰ درصد میانگین حقوق ماهانه است. خود این میانگین نیز بر حسب دریافتی افراد در دو سال آخر قبل از ارائه درخواستشان به شرکت بیمه‌گذار تعیین می‌شود.

البته ۲۳درصد این مبلغ را دولت پرداخت می‌کند. بنابراین، افراد تنها باید به میزان ۷درصد از میانگین درآمد ماهانه دو سال آخر کار خود را به عنوان حق بیمه به بیمه‌گذاران پرداخت کنند تا به ازای هر ماه خدمت سربازی، یک ماه به سنوات بازنشستگی‌شان اضافه شود.

بر این اساس، رؤیای محاسبه مدت زمان خدمت سربازی در سنوات بازنشستگی، برای کسانی که در ۱۵سال گذشته خدمتشان را تمام کرده باشند، تنها زمانی تحقق پیدا می‌کند که این افراد حق بیمه خود را پرداخت کنند.

این در حالی است که با یک حساب سرانگشتی می‌توان فهمید میزان این حق بیمه حداکثر معادل کل حقوق اندکی است که این روزها افراد در دوران سربازی خود به عنوان مستمری دریافت می‌کنند.

عکس: آژانس عکس تهران

برخی نظامی‌فروشن‌هایلباس‌هایسربازان را به نصف قیمت از آن‌هایخرند و پادو برابر قیمت به پادگان‌هایفروشد

دلالتی بالباس سربازی

ابتدا پا می‌گذاریم داخل یکی از فروشگاه‌های عمده‌فروشی لوازم نظامی در خیابان ریاط کریم. بعد از کمی گپ‌وگفت به صاحب فروشگاه می‌گوییم هر وقت اراده کند می‌توانیم برایش بیش از صددست پیراهن و شلوار، اورکت سازمانی و پوتین سربازی بیاوریم. او هم وقتی این صحبت را می‌شنود، استقبال می‌کند می‌گوید: چون می‌توانی برایم تعداد بالا بیاوری، هر دست پیراهن و شلوار و هر جفت پوتین را مجموعه‌ای ۶۰ هزار تومان می‌خرم. اما برای اورکت‌ها چون الان در فصل مناسب آن قرار نداریم، حداکثر ۶۰ هزار تومان پول می‌دهم.

وقتی هم از صاحب فروشگاه سؤال می‌کنیم این لباس‌ها را به چه کسی می‌فروشد، او پاسخ می‌دهد دو سه مشتری آشنا دارد که مسؤول تامین لباس استحقاقی سربازان پادگان‌ها هستند.

در خیابان کارگر جنوبی نیز نظامی‌فروش دیگری را پیدا می‌کنیم که حاضر است لباس‌ها و پوتین‌های سربازی را به صورت عمده از ما بخرد. از زیربان این مغازه‌دار نیز بیرون می‌کشیم که او لباس‌ها و پوتین‌های سربازی را به مسؤولان تامین اقلام استحقاقی برخی پادگان‌ها می‌فروشد. او همچنین توضیح می‌دهد گاهی این جنس‌ها را به همکارانش در راسته نظامی‌فروش‌ها نیز می‌دهد، اضافه می‌کند معمولاً ماموران خرید برخی پادگان‌ها این لباس‌ها را با قیمتی بیشتری از او می‌خرند تا مغازه‌های تک‌فروشی. این ماجرا حکایت از حضور افراد واسطه‌ای در بازار نظامی‌فروش‌ها دارد که لباس‌ها و پوتین‌های سربازی را با قیمتی اندک از سربازان می‌خرند و همان‌ها را با قیمتی مضاعف به برخی پادگان‌های نیروهای مسلح می‌فروشند.

اما در این میان، این سؤال ایجاد می‌شود که چرا مسؤولان قسمت‌آماد و پشتیبانی این پادگان‌ها به جای این که لباس‌های مورد نیاز خود را طبق قرارداد‌های مشخص از شرکت‌های تولیدکننده دریافت کنند، آن را از راسته نظامی‌فروش‌ها می‌خرند؟ همچنین این افراد انواع اقلام مورد نیاز یگان‌های مسلح وجود دارد، چطور این مساله را از معاونت‌آماد سازمان مربوط خود مخفی می‌کنند؟

بر اساس بررسی‌های میدانی ما، وقوع این تخلف فقط مخصوص پادگان‌ها و مراکز نظامی پایتخت نیست، چراکه طبق صحبت‌های نظامی‌فروش‌ها، خیلی از پادگان‌های شهرستان‌ها نیز لباس‌های مورد نیاز خود را از آنها تامین می‌کنند. نکته دیگر این که این تخلف فقط در یکی از نیروهای مسلح اتفاق نمی‌افتد، زیرا ما در این گزارش توانستیم قول و قرار فروش عمده انواع لباس‌های سربازان یگان‌های مختلف نظامی را با نظامی‌فروش‌ها بگذاریم.

نیستند عین همان را با قیمتی بیشتر از ۵۵ هزار تومان از ما بخرند.

در این میان وقتی از یک نظامی‌فروش در خیابان کارگر جنوبی درباره علت اختلاف زیاد قیمت خرید و فروش لباس‌های سربازی سؤال می‌کنیم، پاسخ می‌دهد: بیشتر مغازه‌دارانی که لباس‌های سربازی را می‌خرند، عمده‌فروشی دارند. کارشان هم این است که لباس و پوتین‌های سربازی را با قیمتی ارزان از سربازان بخرند و بعد با اندکی سود به صورت عمده به پادگان‌ها بفروشند. اما مغازه‌دارانی که تک‌فروشی دارند، باید اجناس خود را با قیمتی بالاتر بفروشند تا همان مقدار سود را داشته باشند.

دلالتی پادگانی

در صحبت‌های مغازه‌دار خیابان کارگر جنوبی، نکته جالبی نهفته است؛ این که برخی نظامی‌فروشان لباس‌ها و پوتین‌هایی را که از سربازان می‌خرند، با مقداری سود به پادگان‌ها بازمی‌گردانند. این در حالی است که بر اساس روال قانونی تهیه اقلام استحقاقی نیروهای مسلح، پادگان‌ها و سایر مراکز نظامی باید لباس‌های مورد نیاز خود را از معاونت‌آماد سازمان‌های مربوط دریافت کنند. این معاونت‌ها نیز همیشه با شرکت‌های تولیدکننده طرف قرارداد هستند نه با فروشگاه‌ها؛ به همین خاطر، می‌توان گفت اگر هر کدام از مراکز نظامی، لباس‌های خود را از نظامی‌فروشی‌ها تهیه کنند، مرتکب تخلف شده‌اند. تخلفی که برای فهمیدن زیر و بم آن خود ما را در قالب سرباز قسمت‌آماد یکی از پادگان‌های مشهور تهران جا می‌زنیم و بار دیگر با شگردی متفاوت سریع کاسیان را به راسته نظامی‌فروش‌های رومیم.

اما آن‌طور که شریفی می‌گوید، روش توزیع لباس‌های استحقاقی سربازان در ارتش و نیروی انتظامی با سپاه متفاوت است. به این صورت که این ارگان‌ها بخشی از لباس‌های استحقاقی سربازان را در مراکز آموزشی به آنها تحویل می‌دهند و بخشی دیگر را در یگان محل خدمت. همچنین ارتش و نیروی انتظامی لباس‌های مورد نیاز نیروهایشان را نه از طریق یک شرکت تولیدکننده زیرمجموعه خود، بلکه با استفاده از قرارداد‌های مشخص با کارخانجاتی در بیرون از ارگان‌ها بایشان تهیه می‌کنند. این قرارداد نیز بین معاونت‌های آماد این ارگان‌ها با آن کارخانجات بسته می‌شود.

حال اگر مامور خرید هر کدام از پادگان‌های ارتش یا نیروی انتظامی به جای این که لباس‌های سهمیه‌ای سربازان خود را از معاونت‌های آماد ارگان مربوطه دریافت کنند، آن را بدون مجوز این معاونت‌ها از نظامی‌فروشی‌ها بخرند، مرتکب تخلف شده‌است. تخلفی که از نظر شریفی، وقوع آن در چند پادگان از میان صدها پادگان ارتش و نیروی انتظامی در سراسر کشور بعید نیست.

البته او معتقد است این تخلف حداکثر در حد چند صد دست لباس اتفاق می‌افتد، اما وقتی پای چند هزار دست لباس وسط بیاید، حتی در ارتش و نیروی انتظامی احتمال رخ دادن تخلف ممکن نیست. چون اولاً این تعداد به طور مستقیم از سوی معاونت‌های آماد سازمان‌های مربوطه تهیه می‌شود و ثانياً به هیچ وجه امکان تهیه چند هزار دست لباس از نظامی‌فروش‌ها وجود ندارد.

«لباس استحقاقی» واژه‌ای است آشنا برای میلیون‌ها نفری که تا امروز دوره سربازی را پشت سر گذاشته‌اند. لباس‌هایی که بخشی از آن ابتدای دوره خدمت به سربازان تحویل داده می‌شود و بخشی نیز در میانه این دوره، حال اگر یک سرباز از برخی لباس‌های استحقاقی خود استفاده نکند و بخواهد آنها را بفروشد، پایش باز می‌شود به راسته نظامی‌فروش‌ها؛ صنفی که برخی مغازه‌داران آن لباس‌های سربازان را به نصف قیمت از آنها می‌خرند و آن را به دو برابر قیمت به خودشان می‌فروشند، برخی دیگر نیز با کمک واسطه‌هایی که دارند، لباس‌های استحقاقی یک پادگان را به صورت عمده می‌خرند و همان‌ها را با مقدار قابل توجهی سود به پادگانی دیگر می‌دهند.

محمدحسین خودکار
جامعه

برای مطمئن شدن از این ماجرا، یک دست لباس و یک جفت پوتین سربازی را به دست می‌گیریم و می‌رویم به میدان گمرک تهران که بورس نظامی‌فروش‌های پایتخت است. خود ما هم در نقش سربازی درمی‌آییم که قصد فروش لباس‌های سهمیه‌ای خود را دارد. در حاشیه میدان هم می‌گذارم روی قیمت و توصیه می‌کند با همین کسب‌وکار صاحب آن، خرید و فروش لباس‌های سربازی است.

صاحب مغازه ابتدا حاضر نمی‌شود برای یک دست پیراهن و شلوار و یک جفت پوتین روی هم بیشتر از ۴۰ هزار تومان پول بدهد. البته وقتی همکارش سر می‌رسد و واکنش منفی ما را می‌بیند، ده هزار تومان دیگر هم می‌گذارد روی قیمت و توصیه می‌کند با همین قیمت لباس‌هایمان را بفروشیم. چون کسی بیشتر از این قیمت‌ها بابت این لباس و پوتین به ما پول نخواهد داد. جالب این که وقتی همین فرد مقاومت بیشتر ما در برابر فروش را می‌بیند، آن قدر قیمت را بالا می‌برد که حتی به ۸۰ هزار تومان هم می‌رسد. اما سؤال اینجاست این مغازه‌دار چقدر از فروش لباس و پوتین سربازی سود می‌برد که حاضر است تا این اندازه برای به دست آوردن

آن هزینه کند؟

قیمت‌های دوبله سوبله

چند مغازه آن‌طرف‌تر، مغازه‌دار دیگری برای یک دست پیراهن و شلوار و یک جفت پوتین سربازی ابتدا ۵۰ هزار تومان قیمت می‌دهد و بعد هم ۵۵ هزار تومان. سر صحبت را با این مغازه‌دار بازمی‌کنیم و می‌پرسیم این پوتین و لباس را چه کسانی و با چه قیمتی از شما می‌خرند که او هم در جواب می‌گوید: یک دست لباس سربازی را سربازان دیگری مثل شما حداکثر با قیمتی ۳۵ هزار تومان از من می‌خرند و یک جفت پوتین را هم حداکثر با قیمتی ۲۰ هزار تومان. یعنی در مجموع فروش این پوتین و لباس برای من بیشتر از ده هزار تومان سود ندارد. اما وقتی به عنوان خریدار به یکی دیگر از فروشگاه‌های همان حوالی سر می‌زنیم و قیمت همان نوع لباس و همان جنس پوتین را می‌پرسیم، عددهایی می‌شنویم که با صحبت‌های این مغازه‌دار تناقض دارد؛ حداقل ۵۰ هزار تومان برای یک جفت پوتین و ۶۵ هزار تومان برای یک دست لباس. یعنی حداقل ۱۱۵ هزار تومان برای اجناسی که بیشتر مغازه‌داران آن راسته حاضر

تخلف بعید نیست

با اندکی گشت و گذار در راسته نظامی‌فروش‌های پایتخت متوجه می‌شویم برخی کاسیان این راسته با همکاری بعضی از ماموران خرید پادگان‌های نیروهای مسلح، لباس‌ها و پوتین‌های سربازان را به صورت عمده از یک پادگان خارج می‌کنند و همان را با مقدار قابل توجهی سود به پادگانی دیگر می‌فروشند. حال برای پیگیری این موضوع با سرهنگ عباس شریفی از کارشناسان معاونت‌آماد و پشتیبانی ستاد کل نیروهای مسلح گفت‌وگو می‌کنیم. شریفی در ابتدای صحبت‌هایش تاکید دارد وقوع چنین تخلفی به طور کل در سپاه پاسداران ممکن نیست، چراکه بیش از ده سال است همه پوشاک مورد نیاز نیروهای کادر و وظیفه این ارگان، توسط یک شرکت زیرمجموعه آن تولید می‌شود. به گفته او، روند توزیع لباس‌های استحقاقی سربازان سپاه به این شکل است که اول همه لباس‌های مورد نیاز سربازان این ارگان در طول دوران خدمتشان در مراکز آموزشی به آنها داده می‌شود و دوم قسمت‌های آماد و پشتیبانی این مراکز لباس‌های سربازان را به طور مستقیم از شرکت تولیدکننده می‌گیرند و به دست آنها می‌رسانند. بنابراین اساساً لباس‌های سربازان سپاه در هیچ پادگانی دیو نمی‌شود و به همین دلیل، امکان خرید و فروش عمده آن برای هیچ‌کدام از ماموران خرید پادگان‌های سپاه فراهم نیست.

بیمه-جانبازان

آشنای از کرج:

حدود هفت ماه است که بیمه تکمیلی جانبازان هزینه‌های خرج‌شده افراد تحت تکفل را دیر پرداخت می‌کند و روز به روز مراکز درمانی طرف قرارداد با این بیمه به علت بدقولی بیمه تکمیلی رو به کاهش است.

ازدحام-دستفروش

احمدی از تهران:

ازدحام وانت بارهای میوه فروش و دستفروش در میدان جهاد در اتوبان تهران- قم جنب پارک افرا، چهره این منطقه را مخدوش و رفت‌وآمد را برای شهروندان سخت کرده است.

شهرک ولیعصر-

کیوسک

سبزهعلی از تهران:

نبود کیوسک مطبوعاتی در شهرک ولیعصر باعث دوری ساکنان این محله از روزنامه شده و برای تهیه روزنامه و مجله باید مسافت زیادی را طی کرد.

دردسر-کاغذ

کسرای از تهران:

گرانی و کمپای شدن کاغذ باعث تعطیلی چاپخانه‌ها شده و مشکلات کاغذ درحال ورود به بسته‌بندی دارو و مواد غذایی است که این موضوع اصلاً خوابنده نیست.

گرانی-نوبرانه

خوشرو از تهران:

میوه‌های نوبرانه و البته بی‌کیفیت بسیار گران به فروش می‌رسد و متأسفانه این موضوع به همراه نبود نظارت مسؤولان باعث گرانی میوه و سبزیجات شده است.

جوابیه

در پی درج پیامی در

۹ اردیبهشت ۱۳۹۸ با عنوان «مترو-زمان‌بندی» مشاور مدیرعامل و مدیر ارتباطات و امور بین‌الملل متروی تهران و حومه با ارسال نمایی اعلام کرد: به اطلاع می‌رساند فاصله حرکت قطارهای خط چهار مترو فعلاً چهار دقیقه بوده و برنامه‌ریزی به گونه‌ای انجام شده تا به صورت کامل ساعات شلوغی صبح و عصر پوشش داده شود. مشکل اصلی ازدحام اشاره شده توسط مسافر محترم، ناشی از سرفاصله قطارهای خط تازه افتتاح شده شش (۲۵ دقیقه) است که پس از آماده‌سازی زیرساخت‌های لازم و انجام تست‌های مربوطه در این خط و کاهش سرفاصله در آینده، توزیع مسافر به شکل همیشگی در همه ساعات انجام شده و جریان تردد به صورت روان خواهد بود.